

Puslaidisvira: Kauno rajonas pasižymi darnia plėtra: laisvalaikio, turizmo ir verslo zonomis, šiuolaikiniu žemės ūkiu, mokslu.

V. Makūnas: savivaldos kelias – ne konkurencija, o partnerystė

Pagal kasmet sudaromą Lietuvos savivaldybių indeksą Kauno rajono savivaldybė tarp 54 mažesniųjų savivaldybių šiame užėmė antrą vietą, o Kaunas didžiųjų miestų kategorijoje liko ketvirtas po Vilniaus, Klaipėdos ir Šiaulių, aplenkęs Alytų ir Panevėžį. Tačiau šio fakto išsiplieskusiam kare dėl teritorijos padalijimo Kauno rajono meras Valerijus Makūnas nesureikšmina ir įvardija sritis, kuriose dar reikia pasitempti.

Vilma Kasperavičienė
kasperavičienė@kaunodiena.lt

Ne vienus metus Kauno rajono savivaldybė stovėjo ant aukščiausio laiptelio. Ar neauvylė antra vieta?

Būti pastebėtam, įvertintam iš šalies yra svarbu. Savivaldybių indekso kriterijai yra vienodi visoms 60 Lietuvos savivaldybių, todėl galima geriau pamatyti ne tik savo stipriąsias puses, bet ir

tas sritis, kur reikėtų pasitempti. Penkerius metus buvome pirmi, o ketverius – antri. Vadinausi, esame ne prasčiokai. Tai visos mūsų bendruomenės, kurią sudaro jau daugiau kaip 100 tūkst. gyventojų, įvertinimas. Noriu padėkoti Kauno rajono žmonėms, įmonėms ir įstaigoms, visiems, kurie gyvenimo ar darbo vieta pasirinko šį kraštą. Didelė laimė dirbti tokioje aktyvioje, pilietiškoje bendruomenėje.

– Nuo Klaipėdos rajono, tarp mažųjų savivaldybių užėmusio pirmą vietą, atsilikote vos trimis balais. Kas, jūsų nuomone, sutrukdė aplenkti pamarį?

– Manau, kad mums pirmiausiai reikėtų peržiūrėti administracinius resursus, galbūt kai ką optimizuoti. Tęsime pradėtus darbus mažindami administracinius kaštus, gerindami vadybą seniūnijose. Dalį mokyklų, kuriose dėl demografinių prie-

žasčių mažėja mokinių skaičius, jungsime prie kitų. Taip daroma jau dabar ir tai ketiname tęsti ateityje. Pavyzdžiui, prie Raudondvario gimnazijos jau prijungta Kulautuvos pagrindinė mokykla, prie Akademijos Ugnės Karvelis gimnazijos – Ežerėlio pagrindinė mokykla.

– Kurios sritys įvertintos palankiosiai?

– Visame palankių mokesčių politiką. Nekilnojamojo turto tarifas Kauno rajone siekė 0,5 proc., o vidurkis šalyje yra 0,7 proc. Vidutinė verslo liudijimų kaina pakaunėje yra 20 eurų, o šalyje jie vidutiniškai penkis kartus brangesni.

Kauno rajonas pasižymi darnia plėtra: laisvalaikio, turizmo ir verslo zonomis, šiuolaikiniu žemės ūkiu, mokslu. Pakaunę ypač pamėgo logistikos, transporto ir agroserviso įmonės. Karmėlavos seniūnijoje esančioje Laisvojoje ekonominėje zonoje įvyko tik-

ras proveržis – čia pradėjo veikti „Continental“, „Hella“, „Hollister“, kitų garsių kompanijų gamyklos. Naujos įmonės atidaromos ir kitose Kauno rajono seniūnijose.

Indeksą sudarantys ekspertai pastebėjo, kad mūsų gyventojų grynoji migracija – vos 2,4 proc. Statybų leidimų skaičius, tenkantis tūkstančiui gyventojų, taip pat buvo vienas aukščiausių šalyje.

Be ekonominių, gerai atrodė ir socialiniai rodikliai, mažas nedarbas (7,4 proc., palyginti su 9,4 proc. šalies vidurkiu), nedidelis išmokamų socialinių pašalpų dydis (1,4 proc., šalies vidurkis – 3,8 proc.).

Į savivaldą žiūrime kaip į gyvą socialinį organizmą, todėl stengiamės, kad žmonės gautų kuo daugiau paslaugų vietoje, visose 25-iose seniūnijose.

– Kur Kauno rajono savivaldybei dar reikia pasitempti?

– Žinoma, turime ir spęstinių problemų. Pakaunėje kuriasi jaunos, verslios šeimos. Esant tokiai didžiulei plėtrai, mums reikia aktyviau spęsti švietimo klausimus, ypač svarbu užtikrinti pakankamai vietų vaikų darželiuose. Artimiausiu metu Kauno rajone pradės veikti šeimos darželiai.

Kita opi problema – infrastruktūros plėtra, susijusi su žvyrkelių asfaltavimu, kelių kokybės gerinimu. Turime aktyviau spęsti ir aplinkosaugos klausimus – tiesti lietaus nuotekų tinklus, gerinti geriamojo vandens kokybę.

– Ar ketinate indeksu, kaip koziriu, pasinaudoti išsiplieskusiam kare dėl teritorijos padalijimo?

– Linkiu merui Visvaldai Matijošaičiui kuo didžiausios sėkmės, nes žmonės mus rinko ne tam, kad kariautume, o tam, kad padėtume spęsti jų kasdienes problemas, kad gerėtų gyvenimo kokybė.

Konkurencija egzistuoja versle, o savivalda yra socialinis modelis, kur ne viską galima apskaičiuoti pinigais. Čia labiau tinka kiti metodai – bendradarbiavimas, partnerystė. Problemų savivaldoje buvo ir bus. Ypač dabar, kai pasaulis tapo toks atviras, besikeičiantis, kai žmonės vienoje savivaldybėje gyvena, o kitoje dirba, dar kitur ilsisi. Viskas mobiliu, susipynę.

ES matome daug pažangių būdų, kaip spęsti laikmečio iššūkius. Švietimo, transporto, inžinerinių tinklų plėtos, viešųjų paslaugų teikimo klausimai ten sprendžiami išnaudojant kelių ar net keliolikos kaimyninių savivaldybių potencialą, vienijant finansinius, žmogiškuosius išteklius, pasitelkus naujoves, mokslą.

Galvoti, kad viešasis transportas gali efektyviai veikti miesto teritorijoje, yra vakarykštė diena. Jis turi būti orientuotas mažiausiai į regiono lygį. Tą patį galima pasakyti ir apie švietimą, aplinkos apsaugą. Apie tai daug kalbama ir Vyriausybės „Baltojoje knygoje“, ir naujajame LR Regioninės plėtos įstatyme.

Trauka: Laisvojoje ekonominėje zonoje Karmėlavoje kuriasi vis daugiau įmonių.

■ Iššūkis: esant tokiai didžiulei plėtrai, savivaldybei reikia aktyviau spęsti švietimo klausimus, ypač svarbu užtikrinti pakankamai vietų vaikų darželiuose.